

A XXI. század amelyben egyszerre van jelen a hagyományos értelemben vett, és az elektronikus könyvtár új kihívások elé állította a könyvtáros szakmát. Vajon megmaradhat-e a szakma eredeti feladata mellett, hogy biztosítsa a dokumentumokhoz való hozzáférést vagy új utakat kell keresnie a fennmaradásért? Tud-e a fiatalok számára olyan lehetőségeket felmutatni, amelyek versenyre kelhetnek a digitális világgal? Tehet-e valamit az olvasáskultúra fellendítéséért, amellett, hogy megismerteti az olvasót korszerű információkereső eszközökkel? Meg lehet-e győzni – s ha igen, milyen módszerekkel – a huszoneves egyetemi hallgatókat, mint leendő pedagógusokat, hogy küldetesként gondoljanak az olvasóvá nevelésre?

Úgy gondoltuk, azokat szólítjuk meg, akik diplomát kapva, munkahelyükön a legtöbbet tehetnek az olvasóvá nevelés terén. Közvetlen kapcsolatukban gyerekeknek és szülőknek egyaránt felhívhatják figyelmüket, és továbbadhatják azt az élményt, amelyet a projekt alatt személyesen szereztek.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Tanító- és Óvóképző Kar Könyvtára évek óta jeles évfordulókhöz kapcsolódó kulturális rendezvényekkel, hallgatói pályázatok bemutatásával járul hozzá az intézmény programkínálatához, a pedagógusjelöltek tehetséggondozásához. A sokrétű innovatív kezdeményezések gyümölcseként a 2010/11-es tanév második félévében olyan példaértékű hallga-

tói projektmunka indult, amely a kortárs magyar gyermekirodalom kutatását és terjesztését tűzte ki célul.

A kari olvasóterem napi több mint ezerfős látogatottsága során az a gondolat fogalmazódott meg karunk munkatársaiban: a kötelezően felvett gyermekirodalmi kurzusokon túl – megfelelő motivációval és szervezéssel – a hallgatók intenzív kortárs szépirodalmi élményekkel gazdagodhatnak könyvtári bűvárkodásuk során. E gondolat jegyében született meg a *Pedagógiai projekt a kortárs magyar gyermekirodalmi művek olvasásáért* című szabadon választható, öt kreditet tartalmazó kurzus, amelynek keretében tanító- és óvodapedagógus-jelöltek számtalan mai szerző kötetét forgatva kiválasztottak egy-egy számukra kedves író, költő, illusztrátort, hogy behatóbban megismerkedjenek az életművek jelentős állomásaival. Feladatul azt kapták, hogy olvasmányélményeiket és a személyes találkozások tapasztalatait megosztva terjesszék a kortárs művek olvasásának motivációs lehetőségeit.

A heti rendszerességgel megtartott csoportmegbeszéléseken sziporkázó ötletek közepette születtek meg a projekt konkrét tevékenységi körei: tábló készítése egy-egy kortárs író-, költő-, illusztrátor munkásságáról, író-olvasótalálkozó Lackfi Jánossal, gyermekeknek szánt játékok készítése, gyakorló pedagógusok körében végzett kérdőíves kutatás a kortárs gyermekirodalom ismeretéről, gyermekirodalmi folyóiratok bemutatása, ankétja.

A szerteágazó munka, az irodalommal való közvetlen, mindennapi kapcsolat a projektetek életének részévé vált, bővült gyermekirodalmi jártasságuk, módszertani leltárjuk. Az irodalmi ismeretek elsajátítása mellett megismerkedhettek a projektpedagógia alapjaival, hatékonyságával, a rendezvényszervezés mozzanataival. Mivel betekintést nyerhettek abba is, hogy miként segítheti a könyvtáros a pedagógus munkáját, fokozatosan alakult, változott a hallgatók hozzáállása a könyvtárhoz, annak lehetőségeihez, mélyítve bennük a „több mint könyvtár” ideológiát.

A projekt eredményeit bemutató központi eseményen – melynek fényét a *Fordulópont* és a *Csodaceruza* főszerkesztőjének előadása növelte – a hallgatók bemutatták a teljesen önrőből, egyéni ötletek mentén kialakított kortárs gyermekirodalmi honlapot, amelyre felkerültek a hallgatók kutatásai, interjúi, üzenetei. A *Galántai Tamás* által koordinált könyvtarprojekt.fw.hu-n megtekinthetők a féléves munka eredményei, melyek sikerét a hallgatói értékelések is bizonyítják.

Idézett vélemények:

„Az volt az ajándékom ettől a projekttől, hogy személyesen megismerkedhettem Berg Judittal – aki nagyon kedves, segítőkész volt. Érdeklődéssel fordult a projektünk felé.”

„A Lackfi előadás életem nagy élménye. Mindenkinél hallania kell.”

„Bevallom, amikor bekerültem az ELTE tanítóképzőbe, idegenkedve álltam hozzá a kortárs gyermekirodalomhoz. Aztán szépen fokozatosan részben a beszédművelés óráknak (*Bereczki Anna*) részben pedig, a kortárs gyermekirodalmi projektnek (*Lázárné Obbágy Katalin*) köszönhetően mára már magam keresem az ezzel kapcsolatos rendezvényeket.”

„Azért is hálás vagyok ennek a projektnek, mert a vezetőknek köszönhetően olyan rendezvényekre mentem el, az ő biztatásuknak köszönhetően, amire magamtól nem lett volna bátorságom. Itt magam is megtapasztalhattam, hogy a gyerekeknek igenis tetszenek a kortárs művek.”

„Csoporttársammal együtt Reich Károly neves illusztrátor munkásságát dolgoztuk fel. Gyermekkorom óta imádtam a rajzait, de

névről nem ismertem ezért is örülök ennyire, hogy sikerült közszemlére bocsátani örökérvényű alkotásait. Sajnos a művész már nem él, így csak az özvegyével tudtunk interjút készíteni. De amit akkor ott átéltem sosem fogom elfelejteni!”

„Nagyon fontos feladatnak tartom a továbbiakban is majd a pályám során, hogy ezekkel a művekkel is foglalkozzak, valamint tanácsokat adjak a szüleiknek, hogy hogyan neveljék olvasóvá gyermekeiket.”

„Nagyon örülök, hogy egy projekten belül mindenki a maga személyes munkájával, illetve együtt kialakított közösséggel több, mint 100 ember figyelmét, mosolyát csaltuk a könyvtárba.”

„És mindezek a dolgok nem vesztek el, van egy csodálatos honlapunk, ami elképesztő színvonalasan sikerült itt bármikor megnézhetjük élményeinket akár képekben, versekben, életrajzokban.”

„Amit kiemelnék, véleményem szerint: Ez a projekt nem munka, hanem egy lehetőség volt számunkra.”

A fenti idézetekből látszik, hogy a kitűzött célt sikerült megvalósítani, a figyelmet a kortárs gyermekirodalom felé fordítani, maradandó élményt adni, melyet később tudnak majd kamatoztatni. ■